

- > Entrevista a Josep Monràs. Diputat d'esport
- > Responsable de l'àrea d'Esports de la Diputació de Barcelona.
- > Legislació instal·lacions
- > Reflexions sobre projecte de llei sobre l'exercici de les professions de l'esport a Catalunya.
- > Nous patrocinadors ACGEP
- > Altres temes d'interès

President

Joan Celma

VicepresidentJosep Mª Pinsach

Albert Cucarella

**Vicepresident executiu
i tresorer**

Pep Campanya

Secretari

Marcos Reinado

Vocals

Pere Sust

Pere Manuel

Montserrat Garcia

Domingo Martínez

Anna Pujol

Francesc Pons

Oscar Duran

Jesús Hidalgo

Susana Closa

Laureà Fanega

Oscar Criado

Jordi Aymerich

Josep M^a Pi

Jaume Conejero

Pere Solanellas

Xavier Ferrer Villaró

Òscar Ordeig Molist

Antonio Martinez Muñoz

Foto portada: Management Esportiu

EDITORIAL

Entrevista a Joan Celma. President de la Associació Catalana de Gestors Esportius Professionals 3
Consell de Redacció

ENTREVISTA

Entrevista a Josep Monràs. Diputat d'Esport de Barcelona
Joaquín Martínez

LEGISLACIÓ INSTAL·LACIONS

Normes Sanitàries aplicables a les piscines d'ús Públic.
Olga Asensio

????????????
Oscar Duran

OPINIÓ

Proposta d'esmenes al Projecte de Llei sobre l'exercici professional de l'esport
Pere Sust

INFO ACGEP

II Jornades de Gestió d'Entitats Esportives ACEDYR
Consell de redacció ACGEP

Classe inaugural del MBA & Sports Management. EAE.
Consell de redacció ACGEP

Valoració 10è Congrés internacional d'activitats aquàtiques i gestió esportiva
Consell de redacció ACGEP

Reunió de la junta directiva de la FAGDE a Barcelona
Consell de redacció ACGEP

Fundació Navegació Oceànica Barcelona.
Consell de redacció ACGEP

Llibre: Futures claus en la gestió de les organitzacions esportives.
 Leonor Gallardo
Consell de redacció ACGEP

SERVEIS ACGEP

Presentació serveis ACGEP
 Presentació patrocinadors

**MANAGEMENT
ESPORTIU**

La revista de l'ACGEP

Director

Joan Celma
 President ACGEP

Gerent

Marc Gelabert

Consell Editorial

Junta Directiva ACGEP

Cap de Redacció

Joaquín Martínez

Caps Adjunts

Olga Asensio
 Rakel Zamora
 Oscar Duran

**Maquetació, Disseny,
Impressió**

Entença, 28 entlo.
 08015 BARCELONA/Espanya
 Tel. 93 292 46 38 • Fax 93 425 28 80
 www.rbi.es • E-mail: rbi.bcn@rbi.es

ACGEP

Rambla Guipúscoa 23-25
 08018 Barcelona
 Tel. 93 303 38 24
 info@acgep.org
 www.acgep.org

Joan Celma
President
Associació Catalana de Gestors
Esportius Professionals.

Entrevista Josep Monràs. Responsable de l'àrea d'Esports de la Diputació de Barcelona

E^{sti}

Entrevista Josep Monràs. Diputat d'Esport. Responsable de l'àrea d'Esports de la Diputació de Barcelona

1) Com a nou diputat provincial i responsable de l'Àrea d'Esports de la Diputació de Barcelona, quines perspectives té en aquesta nova etapa?

En aquesta nova etapa, la Diputació de Barcelona i la seva Àrea d'Esports posa tota la seva maquinària en marxa per donar valor a l'esport a través del suport als projectes i idees dels diferents municipis de la província de Barcelona. S'han marcat diferents plans d'actuació, en diferents àmbits: Activitats físiques i esportives, instal·lacions i equipaments esportius, formació, coneixement i recerca.

Pel que fa a les activitats físiques i esportives, com exemple podem esmentar el projecte de la "Gran festa de l'esport Europeu". Aquest projecte preveu organitzar una sèrie d'activitats esportives des d'una perspectiva educativa i d'esport per a tothom, en coordinació amb municipis i entitats. Destacar també el suport i millora de la pràctica d'activitat física i/o esportiva en espais públics que respon a necessitats reals de la població en la província de Barcelona, amb un pla específic de la Diputació de Barcelona per al desenvolupament d'aquestes activitats i espais.

La millora de les instal·lacions i equipaments esportius públics en la província de Barcelona és clau en aquesta nova etapa de la Diputació de Barcelona. També ho serà la inversió per a construir-ne de nous en resposta a les necessitats que els diferents municipis ens comuniquin.

La Diputació de Barcelona desenvolupa un pla de formació per a tècnics i polítics per a tenir un intercanvi d'idees i

**Diputació
Barcelona**
xarxa de municipis

experiències i així poder conèixer models esportius, equipaments, activitats...

Perquè puguin implantar aquests models en els seus propis municipis la raó de ser de la Diputació de Barcelona és el suport als municipis per a donar sortida als projectes de futur d'ajuntaments, realitzant inversions i plans d'actuació de signe divers amb l'objectiu final de la millora de l'activitat física i/o esportiva de la província.

2) Donada la seva posició a la Diputació, què opina sobre l'Associació de Gestors Esportius de Catalunya?

Tenir organitzacions que puguin facilitar espais per a compartir experiències i formació entre els diferents professionals de l'esport i en aquest cas de la gestió esportiva ja siguin de la província de Barcelona com de la resta del país, crec que és imprescindible. Aquests professionals, a través de la Associació Catalana de Gestors Esportius Professionals, poden gaudir d'un element en comú a través del qual poder assessorar-se, fer requeriments, informar-se, conèixer nous models esportius, formar-se, relacionar-se amb professionals del seu sector, participar en fòrums professionals, intercanviar experiències i altres activitats, que segur els ajuden en el seu dia a dia com a professionals de la gestió esportiva a Catalunya.

Joaquín Martínez
Consell de Redacció
ACGEP
Llicenciat en Ciències
de l'Activitat Física
i l'Esport (INEFC)
jmartinez@acgep.org

Josep Monràs. Diputat d'Esport.
Responsable de l'àrea d'Esports de la
Diputació de Barcelona

3) Des del seu punt de vista, quina creu que és la posició actual dels gestors esportius a Catalunya?

Els gestors esportius a Catalunya, sens cap mena de dubte, són uns bons professionals. Però un element clau per continuar sent-ho és la formació dels mateixos. El gestor esportiu actual ha de buscar contínuament un plus de riquesa en els coneixements. Ha d'estar molt ben informat de tot el que succeeix dins del seu sector. Des de la meua posició com a diputat, i des del punt de vista públic, és essencial que aquests professionals siguin elements executors que apliquin bé les estratègies de cada govern municipal, tant en activitats com en instal·lacions i equipaments esportius. Són una peça fonamental del sistema esportiu a Catalunya. Des de la Diputació de Barcelona reforcem dia a dia, a través dels nostres programes, que no es tracta solament de centrar-se en el compte d'explotació econòmica de la instal·lació,

sinó també en el compte de resultats socials de la instal·lació.. La societat que ens envolta demanda cada cop més utilitzar l'esport des de diferents vessants com la salut, la recreació, l'ensenyament... Amb això millorem la qualitat de les persones, i podrem reinvertir els beneficis econòmics en millora d'instal·lacions i noves activitats.

4) Arran del projecte de llei per a l'ordenació de l'exercici professional de l'activitat física i l'esport, quina és la seva opinió i inquietuds?

És positiu que hi hagi una regulació dels professionals en l'àmbit de l'esport. Aquest canvi hauria de servir per augmentar el nivell d'aquells que es dediquen a l'ensenyament i pràctica de l'activitat física i esportiva. On s'ha de fer un esforç important és amb els professionals esportius com els monitors, tècnics, entrenadors... perquè tinguin una millor formació específica o general (segons el cas) i puguin transmetre els elements essencials de l'esport, no solament des de la vessant tècnica sinó també des de la vessant educativa. Per posar un exemple, un monitor de bàsquet d'un club de Catalunya ha de tenir els coneixements suficients per a una pràctica esportiva de qualitat. Aquests coneixements s'adquireixen només amb la pràctica. Han de tenir una bona base formativa i aquesta llei els hi ha de servir.

Aquesta llei ha de tenir molt en compte al món federatiu, perquè és allí on es mou la part més important de l'activitat esportiva del país. És necessari regular aquesta activitat, però hem de saber que si fem una llei excessivament elitista el model esportiu del país no ho aguantarà, ni tampoc tindrem els recursos econòmics suficients per a mantenir-lo. Actualment, el model esportiu encara està suportat per persones que de manera altruista estan dedicades a l'esport i el seu ensenyament. No cal actuar solament en les

instal·lacions esportives sinó també en la resta d'ens esportius que practiquen i ensenyen esport cadascun des d'una perspectiva diferent.

5) Què opina sobre el model esportiu actual de Catalunya? i en relació amb aquesta qüestió, on han d'estar les prioritats de l'administració en aquest model?

El model esportiu de Catalunya se sustenta fonamentalment a través dels ajuntaments, dels municipis, que són els qui han fet l'aposta més important els últims anys per anar millorant d'una banda les activitats esportives (el servei esportiu) a través dels diferents clubs i associacions esportives. I d'altra banda la inversió constant en la millora d'instal·lacions i equipaments esportius, a més a més d'invertir en la construcció de noves. Aquest és un primer element del model esportiu a Catalunya. Un segon element del model esportiu de Catalunya són les federacions esportives, que són fonamentals per vertebrar el model esportiu del país degut a la diversitat d'activitats esportives que organitzen, i de la seva expansió i evolució constant. Els Consells Esportius són un tercer element d'aquest model esportiu. Són els responsables de l'organització dels jocs esportius escolars, però alhora tenen una capacitat d'organització d'altres activitats que van més enllà de l'àmbit municipal, que al meu entendre tenen un llarg recorregut per a desenvolupar, amb la col·laboració d'ajuntaments, federacions i associacions. Des de la Diputació de Barcelona i el Govern de la Generalitat, s'ha de donar suport als projectes d'aquests tres elements per al seu desenvolupament.

6) Dintre del món polític sé li dona la importància que és mereix a l'esport?

S'ha avançat bastant dintre del món polític donant importància a l'esport. Des del meu punt de vista s'ha de tenir en compte

que l'esport abasta diferents àmbits: salut, educació, economia, ocupació. Hi ha un llarg recorregut

per fer, cal tenir en

compte que l'esport és l'activitat que més ciutadans mou en el conjunt de municipis del país. Cada dia les instal·lacions i espais públics estan plens de ciutadans realitzant activitats físiques i/o esportives. Aquesta capacitat de mobilització de la gent és un valor que pocs àmbits poden tenir i això no ha de passar desapercebut pels polítics. Aquests han de desenvolupar estratègies que permetin millorar l'esport català a tots els nivells. Aquests espais públics que s'omplen diàriament amb ciutadans de tota mena i amb motivacions diverses són el valor real de l'esport.

7) Què pensa sobre l'actual legislació de l'esport a Catalunya que data de 1.990? S'hauria d'actualitzar seguint les noves demandes de l'esport en forma d'oci, recreació i salut?

L'actual legislació s'hauria de revisar per a adaptar-se al nou model esportiu de Catalunya. Fa uns anys només hi havia un model esportiu que era el competitiu. Per posar un exemple: fa 20 anys una persona gran no pensava en realitzar cap activitat física com ara es realitza amb programes d'activitats físiques adaptades a les seves característiques. No cal oblidar que hem de seguir reforçant el model d'esport competitiu, (com ja fan les federacions i que mou molta població), però també hi ha un volum molt important de ciutadans que vol fer activitat física no competitiva i hem d'assegurar-li aquesta pràctica esportiva. S'ha de reflexionar sobre com es compatibilitza pel legislador aquest nou model esportiu a Catalunya , que segur haurà de tenir en compte els tres agents anteriorment esmentats: món municipal, món federat i món dels Consells Esportius.

Decret 95/2000, de 22 de febrer, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables a les piscines d'ús públic

Olga Asensio

Consell de redacció
ACGEP
Llicenciada en Ciències de
l'Activitat Física i l'Esport
(INEFC)
olgaasensio@hotmail.com

Objecte

Aquest Decret té per objecte establir les normes sanitàries aplicables a les piscines d'ús públic i regular les funcions de control i verificació del seu compliment.

S'entén per piscines d'ús públic totes les piscines de titularitat pública, i les de titularitat privada

la utilització de les quals està condicionada al pagament d'una quantitat en concepte d'entrada o de quota d'accés, directa o indirecta, així com totes aquelles que no són d'ús particular.

Queden excloses de l'àmbit d'aplicació d'aquest Decret les piscines d'aigües termals i d'altres destinades a finalitats exclusivament medicinals, com també les piscines d'ús particular.

Característiques generals

Superfícies de materials resistents als agents químics, de color clar i de fàcil neteja i des-

infecció. Han de ser antilliscants i garantir amb desguassos i inclinació suficient que no es produeixi la formació de tolls.

Elements metàl·lics resistents a l'oxidació. Les instal·lacions elèctriques han de complir les normes de seguretat que els siguin d'aplicació. Hem de disposar d'il·luminació suficient i protegir els punts d'il·luminació front les ruptures.

Característiques dels vasos

S'ha de permetre el seu buidatge total dels vasos, a realitzar, com a mínim, un cop l'any per a una completa neteja i desinfecció.

Indicar a l'usuari la fondària màxima i mínima i els canvis de pendents.

Els vasos han de ser impermeables, amb els angles arrodonits i lliures d'elements que puguin causar accidents als usuaris.

Els vasos d'ús exclusiu per infants han d'estar separats dels vasos per a utilització d'adults.

Equipaments

Escales d'accés suficients per permetre un fàcil accés. Dutxes, papereres i salvavides proveïts d'una corda en nombre suficient a la zona de platja.

Disposar d'una farmaciola equipada amb material suficient.

Prohibida la instal·lació de canalets rentapeus perimetrals als vasos.

Prohibida la utilització de trampolins (o similars) en les àrees on es permeti simultàniament el bany, així com l'ús de material que dificulti la vigilància.

Serveis

Obligatòria l'existència de vestuaris, dotats de nombre suficient de dutxes, lavabos i vàters, dels quals com a mínim

un estarà adaptat a usuaris amb discapacitats físiques.

Els lavabos han de disposar d'aigua corrent, paper higiènic, tovalloles d'un sol ús i dosificadors de sabó.

Disposar d'un servei de salvament i socorrisme d'acord amb l'aforament màxim, el nombre i la visibilitat dels vasos i les activitats que s'hi realitzen.

Sistemes

Disposar d'un sistema de recollida contínua que permeti la recirculació uniforme de la totalitat de

la làmina superficial d'aigua.

Disposar de mecanismes necessaris per assegurar la renovació constant de l'aire i de l'aigua durant el període d'obertura al públic, bé per recirculació, prèvia depuració o per entrada d'aigua nova.

Sistema de control de l'aportació d'aigua nova i recirculada.

Sistemes de dosificació que funcionin directament amb el sistema de circulació i en cap cas els productes utilitzats es podran afegir directament als vasos.

	Minim	Màxim
Ph	7,0	7,8
Clor lliure	0,5 ppm	2,0 ppm
Clor combinat		0,6 ppm
Brom total	3 ppm	6 ppm
Biguanides	25 ppm	50 ppm
Àcid iocianúric		75 ppm
Ozó		0
Temperatura	24°C	30°C
Temperatura aire	+2°C	+4°C (respecte tª aigua)
Humitat	60 %	70 %

Sistemes de tractament per garantir les característiques assenyalades en aquest Decret.

Aigua

Ha de ser filtrada, desinfectada i amb poder desinfectant.

Ha de ser transparent, no irritant i lliure de presència de sòlids en suspensió, olis o greixos.

Les determinacions del nivell del desinfectant residual utilitzar, ph, temperatura i transparència de l'aigua s'han de realitzar, com a mínim, dues vegades al dia.

Autocontrol

Obligatori l'existència d'un responsable del manteniment durant el període d'obertura al públic.

Els resultats i incidències que generi aquest autocontrol han de quedar registrats documentalment durant un termini no inferior a dos anys.

Pla d'Autocontrol:

- Pla de neteja i desinfecció de totes les instal·lacions.
- Pla de tractament de l'aigua.
- Pla de desratització i de desinsectació.
- Pla de formació de personal.
- Planificació de les anàlisis microbiològiques.
- Pla de neteja i manteniment del sistema de ventilació i calefacció (en piscines cobertes).
- Normes de règim intern per a les persones usuàries.

Oscar Duran

Consell de Redacció ACGEP
Llicenciat en Ciències de
l'Activitat Física i l'Esport
(INEFC)
oscar.duran@wanadoo.es

Proposta d'esmenes al Projecte de Llei sobre l'exercici professional de l'esport

Comentaris de Pere Sust davant la Comissió de Cultura del Parlament de Catalunya en la seva compareixença.

Pere Sust

Regulació parcial de les professions.- Recordem que la Comissió X de la Unió Europea va definir cinc professions de l'esport: esportistes, jutges/àrbitres, entrenadors, monitors i animadors, que haurien d'haver estat inclosos dins l'article 1. No es justifica el motiu d'excloure els esportistes, els àrbitres i jutges i, en certa manera, els monitors, que el text confon erròniament amb els animadors, quan són professions diferents. Els monitors més especialitzats i els animadors més generalistes. No sabem perquè l'apartat 5è d'aquest article no els exclou, com caldria.

Per tant, estem davant d'un projecte amb un desenvolupament parcial del mandat de la Llei de l'Esport, penso que per una pressió evident i legítima del sector dels Llicenciats d'Educació Física, però que ignora molts aspectes de la realitat i de l'organització de l'esport català, federat i no federat, eliminant la competència de tècnics titulats de nivell mig en feines de monitors que ara realitzen amb eficiència i, a més, amb la possibilitat de rebre sancions, malgrat una disposició transitòria insuficient i limitada per acabar substituint-los per un nombre de Llicenciats que no tenim.

Pèrdua d'identitat.- En tot el projecte es parla només dels Llicenciats en Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport, que és el nom oficial actual d'aquesta titulació, quan dins la nostra tradició de més de 30 anys, els Llicenciats d'Educació Física segueixen existint legal i realment, com demostren el **Real Decret 790/1981, articles 5, paràgrafs 2 i 3 i el Real Decret 1913/1997, disposició addicional 3ª, paràgraf 1.d**. Aquest últim Decret va ser aprovat quatre anys després de la creació dels Llicenciats de l'Activitat Física i l'Esport.

Recordem que, dins el seu Col·legi Professional de "Llicenciats d'Educació Física i Ciències de l'Activitat Física i

l'Esport", són reconegudes ambdues titulacions i qualificats com a *professors d'Educació Física*, denominació aquesta última, que els limita al sector docent, quan no és així. Tenim, doncs, els Llicenciats d'Educació Física coneguts per a tothom amb una llarga tradició, denominació que s'ha d'incloure en tot el text amb la línia del nom del seu Col·legi Professional i no excloure'l.

Ignorància dels Diplomats d'Educació Física.- Observem que no figuren en aquest projecte de Llei, i no és excusa que, aquesta titulació, s'hagi deixat d'expedir des del 1997, per justificar una greu omisió, quan hi ha titulats i que no es cobreix amb la frase "o de grau corresponent". S'ha de regular l'exercici professional per aquests Diplomats d'Educació Física, que vull recordar són titulats universitaris de grau mig, com els Enginyers Tècnics / Pèrits Industrials i els Arquitectes Tècnics / Aparelladors.

Justificació infundada del major risc.- En la exposició de motius prèvia a l'articulat, s'explica que, l'actual situació de la pràctica esportiva amb la participació activa de persones de totes les edats i amb els tècnics existents, genera un risc que afecta a la salut dels practicants amb l'argument d'una manca suficient d'especialització tècnica.

Tot es pot millorar, però la realitat demostra que aquesta afirmació és falsa. Una correcta explicació, després de l'experiència professional superior a 3 dècades de pràctica massiva, ens la dona la comparació de les primes que estan cobrant les companyies d'assegurances en el cas de l'esport federat no considerat professional en les modalitats més habituals de sala, pistes o camps grans, excloses les més risc (esports d'aventura, esquí, muntanya, automobilisme, motociclisme i aerí) respecte l'esport per a tothom que

es realitza a gimnasos, instal·lacions municipals i clubs.

L'experiència de l'esport internacional obtinguda, a través dels dirigents de Federacions Internacionals, com futbol, bàsquet, gimnàstica, hoquei i pentatló modern, ens indiquen que els lesionats de l'esport de casa nostra es mou amb uns nivells similars a la dels països més desenvolupats. Així, les companyies d'assegurances, que coneixen la realitat més que ningú, després de la seva experiència d'anys, estan cobrant primes per a les persones de l'esport per a tothom a un preu molt més baix amb imports que suposen un 25 o 30% del que es cobra als esportistes de l'esport federat de menor risc, que abans hem indicat, i amb aquest negoci guanyen diners. És una manca de rigor dels redactors del text amb la justificació declarada d'afavorir el col·lectiu de Llicenciats davant altres professionals, demostrant falta de confiança en la responsabilitat dels practicants, que volen passar una bona estona i trobar-se millor.

Preparació bàsica o especialitzada.- Cal recordar que el **Real Decret 1670/1993**, quan crea el títol de Llicenciat en Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport diu textualment "que hauran de proporcionar una formació adequada en els aspectes bàsics i aplicats de l'activitat física i de l'esport en totes les seves modalitats".

Haig de fer esment al terme "formació bàsica" i, per tant, NO especialitzada, com demostren fefaentment els plans d'estudi i les corresponents càrregues lectives amb assignatures que s'anomenen d'Iniciació (atletisme i natació, futbol i bàsquet, handbol i voleibol, gimnàstica, motor, esports de contacte, esport amb implements i tennis). S'imparteix una minoria de les més de 100 modalitats existents, que

suposa un 15% dels 320 crèdits de la carrera, tractant coneixements d'iniciació, que s'amplia en un altra 15% amb el seu aprofundiment, la qual cosa demostra la impossibilitat d'un exercici competent, quan, la majoria de matèries, les desco-neixen totalment.

En aquesta línia, constatem que en els cursos d'entrenadors esportius federatius per als Llicenciats d'Educació Física i similars només se'ls hi convaliden aque-lles matèries que tenen cursades i apro-vades, normalment totes les comuns, però les altres específiques d'aquell esport o modalitat han de ser objecte del seu estudi i aprovació per obtenir el títol d'entrenador corresponent. És una demostració comprovada i real de la seva manca d'especialització, prou coneguda en el món esportiu i de les empreses de serveis esportius, i que es reafirma, quan alguns d'aquests llicenciats no han estat capaços de superar les respectives

avaluacions i exàmens. Sobre aquesta realitat de coneixements, perfectament demostrable, és molt greu que aquesta Llei atorgui l'exercici de moltes d'aquestes funcions a titulats que ni les han estudiat ni les han treballat i, en canvi, no se'ls hi doni als tècnics esportius especialitzats de grau mig (nivells 1 i 2) o superior, que les han aprovat i les exerceixen amb prou eficàcia.

Ni molt menys s'ha d'excloure la funció d'entrenador d'una modalitat, per als Llicenciats en Ciències de l'Activitat Física, i de l'Esport i pels Llicenciats i Diplomats d'Educació Física, però sí que volem exigir, en tots els casos, la seva especiali-tzació de la mateixa manera que s'indica en certs paràgrafs dels **articles 3, 4 i 5** del projecte.

En aquesta línia desitjable de l'especialització, que lògicament ha d'anar unida a la qualitat, no té cap sentit la redacció de l'**article 4**, on per a totes les activitats i

paràgrafs, s'exclouin els tècnics espor-tius especialitzats, llevat dels superiors (**apartat 9è**), quan és evident i està demostrat que, en les seves respectives especialitats d'aeròbic, gimnàstica, nata-ció, muntanyisme, halteres, hípica, nata-ció, muntanyisme, escoles de bàsquet, handbol, futbol i un llarg etcètera, són en general, tant o més competents a tots els nivell davant dels altres professionals, que es fixen i això no es pot entendre que ja queda resolt més endavant.

Competències de les Federacions Catalanes en la titulació de tèc-nics.- La **Ley estatal del Deporte 10/1990** de 15 d'octubre en el seu **article 55.2** indica que: "La formació dels tècnics esportius podrà portar-se a terme en centres reconeguts per l'Estat o, en el seu cas, per les Comunitats Autònomes amb competències en matèria d'educació", com les que té Catalunya.

Select game

www.poligras.es

Más de 800 instalaciones deportivas de césped sintético en España

POLIGRAS

A partir d'aquí, la Llei catalana de l'Esport, (**Decret Legislatiu 1/2000** de 31 juliol, les funcions que atribueix al Consell Català de l'Esport en el seu **article 35, apartat 4, paràgraf f)**, està el *"Col·laborar, per mitjà de l'Escola Catalana de l'Esport, en la formació de tècnics de totes les modalitats i tots els nivells esportius"*. Seguint amb l'article 46 d'aquesta Llei: *"L'Escola Catalana de l'Esport és el centre docent de la Generalitat amb competències per a impartir i autoritzar els ensenyaments i la formació esportiva"*.

D'acord amb la possibilitat legal d'autoritzar la iniciativa i la realització d'aquests ensenyaments, les Federacions Catalanes han rebut, mitjançant Resolució de la Secretaria General de l'Esport de 29 de febrer 2000, aquesta facultat, seguint tota la legislació i els plans vigents de règim especial o no, per a cadascuna de les modalitats i nivells, així com les convalidacions establertes. Així, doncs, és falsa qualsevol tipus d'opinió contrària a la validesa dels títols, que sota aquestes condicions estan fent-se amb les Federacions Catalanes, perquè, a més, donen especialistes i èxits notables.

A més, cal recordar que les Federacions Catalanes, d'acord amb l'article 44. 1 de la Ley estatal del Deporte "són entitats de utilitat pública", i que a més l'article 17 de Llei catalana de l'Esport, indica que "són entitats privades d'interès públic i social".

Professionals o voluntaris.- La diferència entre professionals i voluntaris és, actualment i, en general, gairebé inexistent. Sabem els que són grans professionals, però en el món esportiu català, hi ha un ampli col·lectiu qualificat de voluntari, però que en realitat exerceixen les funcions amb una dependència d'un club o una entitat que realitza activitats esportives i reben una prestació remunerada mínima, és a dir, amb una clara relació contractual de treball. En aquesta línia, hi han demandes, sentències fermes i una reiterada jurisprudència que avala aquest conegut criteri. No tanquem els ulls a la realitat i no pensem que tot queda resolt amb la Disposició final vuitena.

El problema neix de la baixa retribució que reben i, en molts casos, la manca d'una figura laboral, que respongui a la

realitat dels clubs i d'aquestes persones, caldria doncs una regulació específica, legal i fiscal, que no existeix, la qual cosa situa a tot aquest col·lectiu, malgrat tot, en una situació de risc legal, que podria posar en crisi el nostre sistema. Tots volem millorar-ho i fer compatible la realitat amb la legalitat, unida als interessos legítims dels diversos col·lectius de l'esport, però aquest desig no quedarà resolt amb aquesta Llei, en part per manca de competències de la nostra autonomia i en part, perquè no disposem d'un estudi consensuat, seriós i real de la situació a fi de poder plantejar una reforma del teixit esportiu, especialment del privat, i així afrontar, amb pedagogia, paciència i programació, la compatibilitat realitat/legalitat. Actualment, a curt i mig termini resulta inviable la substitució dels voluntaris remunerats per autèntics professionals, com per desconeixement, alguns han afirmat.

En tot cas, amb aquest projecte de Llei és indiscutible que s'afecta i s'agreuja la situació amb l'obligació del registre, ja que tindrà repercussions negatives en quan pot originar inspeccions i denúncies, amb sancions econòmiques i fins i tot penals per als clubs i als seus actors, desmoralització per sentir-se mancats de suport, etc.

El Registre.- Aquest article 8 és segurament el tema que més pot afectar als prop de 15.000 tècnics professionals i voluntaris remunerats de l'esport català. Dubtem de la interpretació que es fa de la seva obligatorietat, però caldria revisar aquesta opinió a la llum de la nostra realitat i de la simplificació burocràtica en la que caldria treballar. A tall d'exemple, cal recordar que altres professions amb titulacions de cicle formatius i situacions de risc, com paletes, electricistes o lampistes no tenen aquesta obligació.

Per tant, hem de ser molt conscients de la gravetat i dimensió dels seu difícil compliment, davant les possibles sancions pel delictes d'intrusisme previstes en el Codi Penal, a més de la qualificació de "falta greu" (article 74 de la Llei de l'Esport), amb multes de 600 euros a 6.000 euros, suspensions, inhabilitacions

de fins un any, clausura d'instal·lacions o cancel·lació d'inscripcions, entre les d'especial impacte.

Els legisladors han de pensar que les sancions econòmiques previstes per castigar als entrenadors, que no es registren, és un motiu de preocupació i limitació de cara a la recerca de nous entrenadors per l'esport de base, així com per a molts clubs modestos, tenint en compte que fins i tot és podrien derivar sancions vers els clubs i dirigents amb inhabilitacions i tancament d'instal·lacions. Estem limitant la capacitat decisòria de clubs i entitats i, molt més, si sabem que la legalitat a Europa permet atorgar habilitacions per exercir la professió de tècnic esportiu a persones fent capacitades, malgrat no tenir el títol adient, cosa que el text del projecte també ignora.

La inscripció obligatòria en el Registre és una exigència poc realista per la via projectada, perquè es queda a mig camí de la col·legiació, és una limitació clara al principi de llibertat d'associació, com reconeix el propi Tribunal Constitucional i, a més, serà molt difícil el seu compliment amb els riscos d'inseguretat jurídica que suposa per a tothom (clubs, entrenadors i instal·lacions), sense oblidar les conseqüències derivades del Codi Penal de 1995 amb el delictes d'intrusisme, figura perfectament escaient per als tècnics que no passen per l'indicat Registre.

L'esport català, com tothom sap, es realitza majoritàriament dins l'àmbit privat, quedant limitat l'àmbit estrictament públic a entitats i, per tant, tindrà molta més repercussió que, en altres zones de l'Estat, en nombre i en percentatge. A més, no deixa de ser una discriminació el fet que no s'exigeixi ni el registre ni la col·legiació als que realitzen les seves funcions en l'Administració Pública, com assenyala la Sentència 194/1998 del Ple del Tribunal Constitucional.

En aquesta línia, convé no oblidar l'experiència que ha suposat la difícil adaptació dels estatuts dels clubs i associacions a les noves disposicions, els terminis que s'han hagut d'anar prorrogant per la dinàmica en la que es mouen moltes entitats, que, fins i tot, encara no han fet ni les

adaptacions ni les comunicacions elementals de canvi de les seves adreces socials ni dels seus directius, com va ser el cas d'un club del potencial econòmic, administratiu i organitzatiu del FC Barcelona, que va trigar 20 anys.

Qualsevol de les persones que hem viscut aquesta experiència, podem deduir el que passarà i els problemes que generarem. Això ara ho volem d'alguna manera repetir amb els tècnics, quan la majoria d'ells ignora la greu repercussió que tindrà aquesta Llei sobre ells, fins i tot amb inhabilitacions i sancions que poden venir de denúncies fetes per altres titulats sense feina. Hem de ser conscients de la gravetat de la situació que es proposa i, des de la nostra opinió, un altre clara demostració del desconeixement de la realitat existent i, el que és pitjor, una motivació més per crear una inseguretat jurídica i unes guerres entre tècnics, que cap de nosaltres vol.

No som contraris a l'existència del registre, si facilitem els mecanismes d'inscripció per a tothom que exerceixi amb una

titulació, però en qualsevol cas reiterem la nostra opinió contrària a la tipificació com a falta, per la qual demanem la seva supressió, així com les possibles sancions, que es contemplen en l'article 13 i les tipificacions de la Disposició final primera. No podem sancionar dues vegades per un mateix fet.

Si volem aconseguir la inscripció obligatòria de tots els professionals que estan en exercici, d'acord amb la Disposició transitòria primera i la necessitat d'una acreditació fefaent, hem de cercar uns mecanismes que ho facin possible, evitant el mínim de costos i temps de tramitació que suposarà per a tothom. En aquesta línia, tenint en compte que dins l'àmbit federat els entrenadors disposen d'una llicència, que és en definitiva la seva inscripció o afiliació anual, es podria regular un mecanisme entre les federacions i el Consell Català de l'Esport per inscriure directament aquests entrenadors en el Registre abans indicat, amb la qual cosa simplificaríem els tràmits i aconseguiríem

el compliment de la Llei, encara que, segons com s'articulés, fos necessari ajudar a moltes federacions, especialment les més modestes, utilitzant tecnologies al seu abast. Per al món no federat, caldria facilitar un mecanisme adient.

A més, hem de ser conscients que així evitaríem les conseqüències que se'n poden derivar vers els entrenadors que tenen titulacions de qualsevol tipus i que per desconeixement, ignorància o manca d'accessibilitat per totes les raons possibles, no passin pel Registre. Fins ara han exercit la seva feina amb prou eficiència amb més interès de servei, que econòmic, i que, a partir d'aquesta Llei, si la mantenim en els termes del projecte, podrien ser condemnades per la via administrativa i penal amb les conseqüències greus, injustes i desproporcionades, que se'n poden derivar. Amb realisme hem de facilitar la inclusió d'aquests tècnics en el Registre.

També dir que la Disposició transitòria vuitena no és el calaix que soluciona

AEROBIC&FITNESS SL
Tel. 93 835 59 50/Fax 93 835 59 54

afsl@aerobicfitness.com
www.aerobicfitness.com

TU ÉXITO, NUESTRO OBJETIVO

DISTRIBUIDORES EXCLUSIVOS PARA ESPAÑA Y PORTUGAL:

STOTT PILATES®
MANTHEW COMPANIES

tots els problemes, perquè una majoria, com podem preveure, des de la nostra experiència, no s'inscriuran i malgrat tot seguiran funcionant més enllà de la data límit fixada amb les seves prorrogues. El problema naixerà amb les denúncies, inspeccions i sancions.

Qualificació d'activitat no competitiva.- La qualificació de l'article 4, enfocada a l'activitat no competitiva, forma part d'una ficció irreal, perquè en el món de l'activitat física i l'esport sempre es competeix, ja sigui amb un altre o directament amb un mateix en els gimnasos, els centres esportius, les escoles o al carrer.

En tot cas, llevat de discussions filosòfiques, uns entrenadors titulats per les Federacions de gimnàstica o halterofília, nivell mig, encara que siguin d'unes titulacions pendents de regulació per la via del règim especial, tenen millors coneixements especialitzats per dirigir un treball d'aeròbic o peses als usuaris d'un gimnàs, i amb sorpresa són exclosos dins d'aquesta vessant dita no competitiva.

És una esmena d'inclusió per a tots els nivells d'entrenador superior i mig (nivells 1 i 2), tot desitjant que la qualitat vagi lligada a l'especialització i això els responsables de qualsevol empresa o entitat ho sabem prou bé.

Inclusió dels tècnics de nivell mig.- La vessant de monitor, pròpia dels entrenadors de nivell mig, s'ha d'incloure amb gairebé totes les professions de l'esport competitiu i l'esport per a tothom. Aquestes titulacions, que tenen dos graus 1 i 2, existeixen, com demostra la Resolució de 3 juliol 2006 BOE núm. 170, mentre que en l'actual projecte de Llei, els ignora, fet que cal esmenar amb les propostes que hem plantejat.

Inclusió dels àrbitres i jutges.- Segons el projecte, un àrbitre o jutge internacional o de la màxima categoria esportiva no podria explicar en una escola o un centre esportiu les regles del seu esport i, en canvi, un Llicenciat d'Educació Física, sense especialització, si podria fer-ho, amb el problema afegit de l'àrbitre, d'haver de passar prèviament pel Registre. Ara amb la transitòria podria fer-ho, però després si es manté el projecte seria considerat

un intrús. És una incongruència, que cal corregir.

Diferenciació d'animadors i dels monitors esportius especialitzats.- Pensem que la major nombre de llocs de treball dins aquest projecte és i serà tant pels animadors, pel nivell acadèmic de Cicle Formatiu i les aspiracions econòmiques que tenen, com per als monitors especialitzats, el que demostra la importància d'aquests dos grups.

En el projecte apareix la figura del tècnic esportiu, sense exigència d'especialització, nivell, ni titulació oficial coneguda, mentre que, en el mateix text, si s'exigeix pels entrenadors de qualsevol modalitat esportiva en el nivell superior, com indica l'article 4, paràgraf 9. A part de la discriminació que suposa i la necessitat d'incloure als entrenadors de nivell mig, que hem proposat, cal recordar que si contractem llicenciats universitaris, l'exigència de la seva presència ininterrompuda en les activitats per raons econòmiques i de disponibilitats existents és i serà impossible.

Per altre costat, cal activar la possibilitat legal d'atorgar responsabilitats docents amb titulacions homologades a centres formatius, tipus Orthos, i també, com ja estan fent els Instituts d'Ensenyament Secundari, amb els Cicles Formatius d'activitat física, més enllà de les formacions actualment regulades i amb un caire més especialitzat.

Realitat dels ajudants d'entrenadors.- En quan els ajudants d'entrenador, qualsevol que hagi viscut aquesta experiència, sap que no han de tenir obligatòriament el mateix nivell de titulació que els titulars. Bàsicament, perquè no fan les mateixes funcions, doncs ara es treballa amb preparadors especialitzats i responsabilitats parcials (porters, tiradors, defensa, informes sobre els adversaris, etc.), actuant fins i tot a temps parcial amb la qual cosa no té cap sentit exigir les mateixes condicions. A més, és indiscutible que la exigència de la mateixa titulació encarrirà els costos de totes les entitats.

Definició de l'alt nivell.- En l'article 5, paràgraf 3er., sense definir-lo, es parla d'alt nivell professional, per la qual cosa caldria fer referència a les disposicions que la des-

envolupen, gairebé limitada als esportistes, per evitar problemes dels col·lectius de tècnics professionals amb les Federacions, que són les que legítimament els activen sota el criteri del màxim nivell absolut de les seves respectives modalitats.

És el criteri, que indica l'article 60 de la Ley estatal del Deporte 10/1990: "es considera esport d'alt nivell, la pràctica esportiva en la que concorren les característiques indicades a l'article 6.1 de la present Llei i que permeti una confrontació esportiva amb la garantia d'un màxim rendiment i competitivitat en l'àmbit internacional". Això demostra la necessitat d'incloure als esportistes en la Llei.

Aclarir que l'article 6.1 de la Ley del Deporte, indica que "l'esport d'alt nivell és d'interès per l'Estat, és factor de desenvolupament i foment de l'esport i que té una funció representativa". Així el Consejo Superior de Deportes publica cada any al BOE el llistat dels esportistes d'aquest nivell, activat per les Federacions Espanyoles i per les Lligues professionals en competicions d'aquest caràcter, llevat de les Federacions Catalanes reconegudes internacionalment o de les que tenen marge de maniobra.

Per altre costat, hem de ser conscients que, dins aquesta qualificació, no tindríem d'incloure a tots els esportistes que figuren en el Programa ARC de la Generalitat, perquè alguns d'ells encara estan en una etapa de formació, fora de les categories absolutes, perquè en realitat són promeses que no poden qualificar-les d'alt nivell pels efectes negatius coneguts que tindria vers aquestes persones de cara a la seva progressió. No podem crear figures abans de temps.

Les escoles i centres esportius.- L'Article. 6 obliga a tenir un llicenciat en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport per a les escoles o centres esportius en els quals es practiquen varies modalitats o esports, la qual cosa és una nova demostració del poc rigor del text, en quan posa en un mateix sac la gran varietat de situacions que es recullen sota la paraula escola o centre esportiu.

Caldria fer una definició prèvia de cadascuna de les realitats existents (edats dels

Si venimos del agua ...

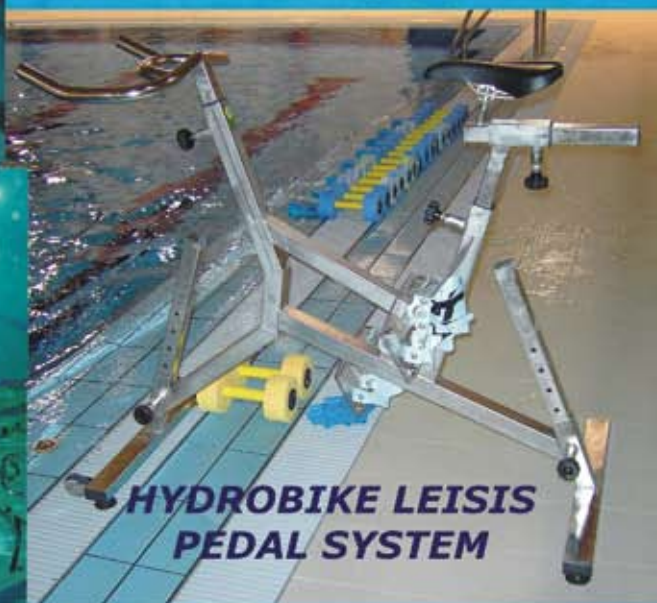
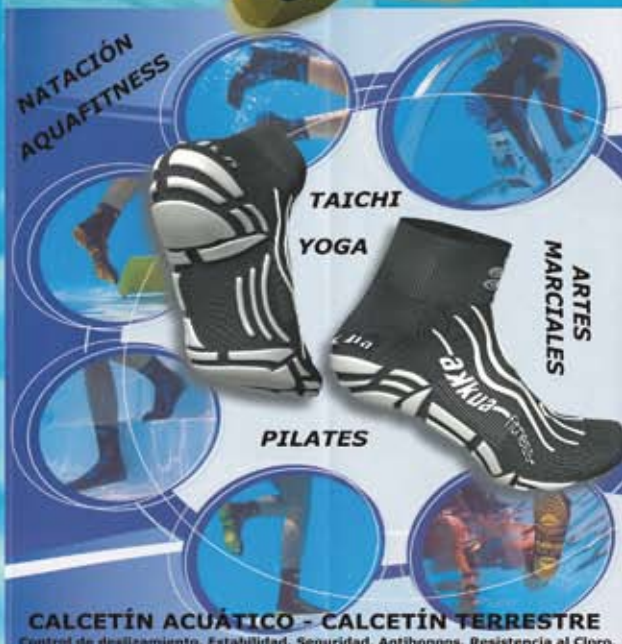
... donde mejor que en el agua

AQUA WELLNESS

Todo para el

Ejercicio Físico

en el Agua

**HYDROBIKE LEISIS
PEDAL SYSTEM**

entrenamiento
didáctico
recreativo

accesorios
para
nadar

equipamientos
de piscinas

equipamientos
de vestuarios
y anexos

Tel. 962235688
leisis@leisis.com
www.leisis.com

participants, nivells i objectius esportius, preparació per la competició, manteniment físic adreçat a la salut, nombre d'esports o activitats, situació de les instal·lacions, etc.), que s'ha de reconèixer no és senzill. Amb això, definir tres nivells en funció de la categoria esportiva i econòmica de cadascuna de les escoles i centres esportius i en funció de cada nivell fixar la titulació mínima exigible, adequada a les activitats.

En tot cas, a títol indicatiu i de proposta, excloent els que practiquen un sol esport o modalitat, podríem proposar les següents organitzacions:

- Escoles esportives de formació per a infants i joves de diferents esports.
- Clubs de competició amb diversos esports dins la mateixa instal·lació. Amb un mínim de dues categories:
 1. Alta competició.
 2. Competició federada, de l'esport escolar o similar.
- Centres esportius amb diversos espais i practicants de totes les edats.

Cal fer constar que alguns clubs o entitats poden realitzar una, dues o totes aquestes organitzacions. En tot cas, estem parlant d'escoles o centres que desenvolupen la seva activitat en una sola instal·lació, tenint en compte que alguna d'elles disposen d'una gran extensió de superfície, la qual cosa sempre crearà més necessitats de personal per dirigir o controlar l'activitat que es faci en cadascun dels seus espais.

Per a tots aquests motius s'han de poder incloure també els entrenadors esportius de nivell superior o mitjà (nivells 1 i 2) en funció dels objectius de cada entitat i el nivell i especialització de les mateixes per a cadascuna de les modalitats, perquè la Direcció Esportiva no pot quedar limitada a llicenciats i tècnics superiors, quan ara estan exercint, en moltes entitats, tècnics de nivells inferiors amb molta eficàcia.

En altra línia, recordem que quan el FC Barcelona va crear un Director Esportiu (Sr. Valero Rivera – entrenador d'handbol reconegut i llicenciat d'Educació Física) per a unes determinades seccions, es va generar un problema molt greu amb la de bàsquet fins a provocar varies dimissions, fent inviable el projecte i generant una greu crisi.

Els que coneixem clubs poliesportius sabem dels conflictes entre seccions que s'acaba amb una certa independència de cadascuna d'elles. L'existència obligada d'un Director Esportiu per a tots serà un niu de problemes, que, sense exigir, podríem recomanar. Per tot això, hem proposat, incloure altres titulats per a la Direcció Esportiva. La Disposició transitòria vuitena permetrà salvar la situació actual, però dilatarà en el temps els problemes. Per això, proposem una nova disposició addicional.

Dèficit de titulacions per cobrir tots els llocs de treball existents.- També ens caldria saber el nombre de titulats disponibles o en formació, perquè totes les dades conegudes ens indiquen una previsible manca de professionals d'aquestes titulacions amb unes responsabilitats d'incompliment de les disposicions legals proposades que afectaran a clubs i entitats esportives. Cal fer un estudi de disponibilitats per saber la seva viabilitat amb un pla realista i no repetir els problemes que s'han generat, per exemple amb la manca de socorristes. En aquest sentit, el Col·legi de Llicenciats d'Educació Física i de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, les Universitats, la Conselleria d'Ensenyament, l'Escola Catalana de l'Esport i els Comitès d'Entrenadors de les Federacions ens podrien informar aproximadament dels titulats censats i d'estudiants actuals en aquestes matèries a fi de concretar aquestes disponibilitats.

No entenc, com es pot fer un projecte, ignorant el nostre funcionament actual, quan indiscutiblement, malgrat tot, està donant un gran nombre de practicants, uns nivells esportius de primer ordre mundial i un volum d'accidents mínims, com demostren les primes de les assegurances que s'estan pagant. No puc entendre el menyspreu vers els actuals entrenadors esportius amb la proposta de la seva substitució per uns tècnics, amb uns coneixements que, insisteixo, com ens diu la Llei i la tossuda realitat, llevat d'excepcions, no tenen l'especialització adient. El canvi ha de ser per millorar.

La realitat catalana respecte la resta de l'Estat.- Amb aquesta Llei, estem augmenten les exigències, costos i diferències dels

clubs catalans respecte els altres clubs espanyols, quan tots sabem que reben molts més suports públics amb la qual cosa el desequilibri desfavorable per a nosaltres serà més evident i especialment greu.

Sabem que a diferència de la resta de l'Estat tenim una gran xarxa d'entitats privades, que funcionen amb molt voluntarisme dels seus dirigents, amb mitjans humans i econòmics limitats, amb col·laboradors a temps parcial i amb compensacions econòmiques habitualment baixes, que no seran acceptades pels titulats superiors.

Hem de ser conscients que, si volem que la Llei s'apliqui, l'hem de fer assequible a totes les entitats i, especialment a les més petites que són, com he dit, més del 95% de les existents a Catalunya, la qual cosa és la gran diferència respecte la resta de l'Estat i si mantenim el projecte en l'actual redacció, malauradament perdrem el temps, perquè només el podran complir un reduït grup d'entitats i les petites, si són perseguides i/o sancionades, les abonarem el seu desànim amb la conseqüent desaparició d'aquesta singular i potent xarxa esportiva que tenim al nostre país.

Nova disposició addicional.- L'acreditació de forma fefaent dels tècnics que estan actualment exercint sense titulació és una bona solució provisional, però caldrà reglamentar els criteris, el com i el qui validarà aquesta situació i sens dubte caldrà ampliar terminis i deixar la porta oberta per al futur.

Per aquest futur, proposem una disposició addicional que considerem molt important i adequada a la realitat del dia a dia, per la qual es permeti superar la problemàtica dels clubs i entitats que en un moment determinat no disposen ni tenen al seu abast un tècnic titulat, fet que és molt corrent, especialment en determinades zones de Catalunya per la seva situació geogràfica o econòmica.

Per aquest motiu, s'ha de permetre legalment a aquesta entitat un termini, que proposaríem d'un any, per poder titular a la persona afectada, que no disposi d'aquesta titulació exigible, tenint en compte que això ja està contemplat en altres legislacions i professions, com per exemple en el de les assegurances.

II Jornades de Gestió d'Entitats Esportives ACEDYR

Consell de Redacció ACGEP

L'Hotel Don Cándido va acollir el 13 i 14 de setembre les II Jornades de Gestió d'Entitats Esportives ACEDYR, un esdeveniment que va organitzar el CN Terrassa en el marc del 75è aniversari i que va comptar amb l'assistència d'una seixantena de gerents i directius del món de l'esport de tota Espanya.

Les jornades van tenir com a eix d'actuació l'establiment d'unes línies estratègiques de cara al futur dels clubs esportius. En aquest sentit, el programa va incloure un total de cinc ponències, un debat i quatre tallers, amb la voluntat de tractar diversos aspectes d'interès que poguessin contribuir a la definició d'un model. Entre d'altres personalitats, van participar en les jornades el president de l'Associació Empresarial de Clubs de Natació de Catalunya (AECNC) i president del CN Terrassa, Jesús Cortés; el president d'ACEDYR, Juan Tamames; Francisco Javier de Faes, representant de la Federación Española de Municipios y Provincias (FEMP); el tinent d'alcalde de l'Àrea de Serveis a les Persones i regidor

d'Universitats, Societat del Coneixement i Esports, Alfredo Vega; el director de Política Esportiva de la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya, Manel Ibern; i l'assessor executiu del gabinet de presidència del Secretari d'Estat per a l'Esport, Ramón Terol.

Les ponències van abordar temes com els valors afegits dels clubs esportius, el patrocini i l'esponsorització, l'evolució del sector associatiu, els indicadors per a la gestió de les entitats esportives i el futur dels clubs esportius. Així mateix, el model de club esportiu va ser objecte d'un debat monogràfic, mentre l'aplicació de tecnologies, la reinserció laboral dels esportistes d'elit, l'alineació dels recursos humans en els clubs esportius i el paper de directius i gestors van protagonitzar els tallers.

Els assistents a les jornades van poder trobar motius per a l'optimisme, però també motius per a la reflexió. D'una banda, va semblar evident la necessitat de considerar els clubs com a empreses de serveis amb valors afegits com ara la formació a través de l'esport o el foment d'una vida saludable, aspectes que combina amb l'esport de competició i que convé potenciar. En aquest sentit, resulta clau l'establiment d'estratègies de captació de nens i nenes per a la pràctica

esportiva, més encara en una societat en què l'oci relacionat amb les noves tecnologies guanya punts i la cultura de l'esforç es troba sota mínims. El fet que la taxa de pràctica esportiva entre joves entre 15 i 24 anys baixi ha de forçar els clubs a adaptar la seva oferta esportiva a les noves demandes.

Malgrat aquestes amenaces, les administracions segueixen qualificant els clubs com un agent bàsic del sistema esportiu, de manera que es plantegen la col·laboració a diferents nivells. Hi ha més dades per a l'optimisme. Per exemple, un 24% de la població assegura que li agradaria formar part d'un club, dada que convida a pensar en una expectativa de creixement. En relació amb això, però, les enquestes assenyalen la falta de temps com la causa principal d'abandonament d'un club. Per tant, els clubs han de plantejar, des d'una perspectiva innovadora, estratègies per promoure l'assistència i motivar l'usuari.

ACEDYR (Asociación de Clubes y Entidades Deportivas y Recreativas) va néixer la primavera del 2000 i pretén reunir els clubs i entitats esportives i recreatives més importants d'Espanya amb la voluntat d'unir esforços, intercanviar experiències, promocionar activitats de tot tipus i realitzar programes comuns. Actualment, aplega 29 entitats, que sumen més de 261.000 associats.

Classe Inaugural del MBA & Sports Management

Consell de Redacció ACGEP

Escuela de Administración de Empresas

Joan Celma, president de l'Associació Catalana de Gestors Esportius Professionals, el passat 24 d'octubre, va realitzar la classe inaugural del **MBA & Sports Management** a la seu de Escola d'Administració d'Empreses (EAE). Com a convidat d'honor, va presentar la seva ponència sobre el Gestor del Futur. Els alumnes del màster durant el desenvolupament dels cursos treballaran les assignatures més rellevants de l'àmbit de la Gestió Esportiva.

Joan Celma, donant la classe inaugural del MBA & Sports Management.

L'ACGEP estarà present en aquest Màster. A més a més d'impartir la classe inaugu-

ral per part del nostre president, també hi serem presents en altres col·laboracions que faran diferents membres destacats de l'associació al llarg del curs.

L'ACGEP vol estar present en els principals fòrums de formació professional per a donar suport i desenvolupar aquestes iniciatives educatives dintre del sector de la Gestió Esportiva que tant fan falta en la nostra activitat. Professionals ben formats són bons professionals del futur i aquest màster és una clar exemple.

INFORMACIÓN MÀSTER

Nom del màster: MBA & Sports Management

Centre en el qual s'imparteix: EAE (Escola d'Administració d'Empreses)

Descripció: El MBA & Sports Management, Gestió d'Entitats, Instal·lacions i Esdeveniments esportius ha estat creat per EAE – Escola d'Administració d'Empreses per formar directius amb capacitats humanes i empresarials que els permetin gestionar empreses esportives úniques per la naturalesa de la seva activitat. Dins del marc de la complexitat d'algunes empreses i entitats esportives, EAE promou, a través d'aquest programa, la professionalització d'aquelles posicions que fins a ara no han comptat amb una especialització de l'estudi ni de l'enfocament directiu ni de l'administració d'empreses en el sector esportiu. El programa del MBA & Sports Management està estructurat en nou blocs dedicats a la gestió empresarial i el coneixement de les particularitats de les empreses del sector esportiu. El pla d'estudis del Programa MBA & Sports Management s'estructura en un curs acadèmic amb dedicació Full-Time.

Orientat a: La formació universitària amb la qual accedeixen els estudiants al programa respon a un important ventall que va des de la formació tècnica en àrees d'enginyeria fins a la formació en ciències jurídiques i humanitats, passant per les pròpies carreres universitàries d'orientació sectorial.

Serveis EAE: La Seu Institucional de EAE està situada en ple centre de Barcelona, carrer Aragó 55, en modernes instal·lacions que compten amb més de 5.000 m² distribuïts en set plantes. Centre de Documentació i recursos, accés a biblioteques de la upc, EAE Associació, Servei d'Assessorament Professional-SAP, Borsa de Treball, Empreses i Entitats col·laboradores, Servei d'Acollida a l'Alumne, Servei d'Assessorament a l'Alumne.

Director: **Oscar Coduras Martínez**

Telèfon: 93 227 80 90

Persona de contacte: **Sonia Pereira Tallón**

Web: www.eae.es

e-mail: spereira@eae.es

Durada: 900 hores/90 crèdits. Inici: 24 d'octubre de 2007

Termini de presentació de sol·licituds: Procés d'admissió continu

El 10º Congrés Internacional d'activitats aquàtiques i gestió esportiva arriba als 180 inscrits

Consell de Redacció ACGEP

Com cada dos anys SEAE en el marc del Saló de la Piscina – Piscina BCN- organitza el congrés més antic de gestió esportiva d'Espanya amb la col·laboració de l'ACGEP, que en aquesta ocasió ha arribat a la desena edició.

Aquest certamen s'ha consagrat com un referent i punt de trobada de tots els professionals de la gestió esportiva del país, prova d'això ha estat l'alt nivell de participació ja que s'ha arribat als 180 inscrits durant les tres jornades que dura el congrés.

Amb una estructura molt dinàmica, valorada molt positivament pels assistents, el congrés ha combinat debats, ponències i workshops que han abastat des de temes genèrics com "les instal·lacions i les persones", contingut desenvolupat en

un dels debats i que va portar a reflexionar sobre si les instal·lacions esportives es construeixen pensant en qui les ha d'utilitzar o són únicament obres de disseny. També es va parlar de l'Optimització "de costos en una instal·lació esportiva" i "Els plans d'autocontrol en les piscines públiques".

Alguns dels ponents encarregats de desenvolupar aquests temes varen ser: Juan Carlos Cubeiro (Director Eurotalent), Lucas Peña (Director General de Palestra

La revista Management Esportiu en los foros más importantes.

Fitness), David Berruezo (Gerent de PNLCOACHING), Andreu Corominas i Manel Herrer (de la Diputació de Barcelona).

El certamen ha estat tot un èxit tant pel marc on es va celebrar (les sales del pavelló 4 de la Fira de Barcelona del Recinte de Gran Via), com pels continguts valorats amb un 7 de mitjana en les enquestes que l'organització va facilitar als assistents per a la seva contestació anònima. També va ser molt valorat l'alt nivell dels ponents (els quals van ser valorats amb un 8 de mitjana), i el nombre d'inscrits (que com ja hem comentat va arribar a 180).

Reunió de la Junta Directiva de la FAGDE a Barcelona

Consell de Redacció ACGEP

En el passat Saló Internacional de la Piscina de Barcelona, i dins del 10è Congrés de Gestió Esportiva organitzat per SEAE amb la col·laboració de l'ACGEP (Associació Catalana de Gestors Esportius Professionals), es va celebrar una reunió de la junta directiva de la FAGDE (Federación de Asociaciones de Gestores Deportivos de España). Aquesta reunió va tenir com a ordre del dia la lectura i aprovació de l'acta de la reunió anterior, corresponent a la reunió mantinguda a les jornades de gestió esportiva que es van fer a Mallorca. També es va incorporar, com a nou membre de la junta, la associació de gestors esportius de Múrcia.

Un altre qüestió tractada va ser la del canvi d'imatge, de logo i de la pàgina web que la FAGDE ha estat desenvolupant i que en aquesta reunió va quedar aprovada.

Com a tema més destacat, podem comentar el pla d'activitats de cara al 2008 i 2009 amb la intenció de preparar un congrés estatal de referència en el sector i que ajudi a crear una imatge de

qualitat i de marca de la gestió esportiva. Aquest congrés, donada la gran quantitat de congressos relacionats amb el nostre àmbit, es proposa que sigui cada dos o tres anys, però amb d'una envergadura important.

De cara a millorar les relacions entre les diferents associacions de tot l'estat, també es va arribar a l'acord de facilitar un espai d'intercanvi dels articles que publiquen les diferents revistes per tal de crear una xarxa i fons comú per ser utilitzat per tots.

Finalment es va proposar el mes de març, durant la celebració del congrés de gestió de Galícia, per fer la següent reunió ordinària de la junta directiva de la FAGDE.

Futures claus en la gestió de les organitzacions esportives

Consell de Redacció ACGEP

Leonor Gallardo

Doctora en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport

El llibre "FUTURES CLAUS EN LA GESTIÓ DE LES ORGANITZACIONS ESPORTIVES", ofereix un resum global de les actuacions que s'estan desenvolupant en els últims anys en la gestió esportiva.

Aquest llibre és el producte final d'un curs

d'especialització sobre aquesta matèria entre la Universitat de Castella - La Manxa i la Fundació de la Real Federació Espanyola de Futbol. Aquest manual té la intenció de ser un instrument útil per a tots aquells que estan compromesos amb el camp de les Ciències de l'Esport i també amb aquells professionals, gestors i directius d'organitzacions esportives d'àmbit públic o privat.

Els nou capítols d'aquest llibre són un intent de compilar, de forma teòrica i pràctica, les disciplines que un gestor ha de conèixer per posar en pràctica les noves filosofies de gestió: la creació i supervisió del projecte, l'aplicació de la millora de la qualitat del servei enfocada al client, i per descomptat, el reconeixement de la importància de tots aquells que col·laboren diàriament en el bon funcionament d'una organització esportiva.

Els 4 blocs en que es divideix analitzen els aspectes que dia a dia intervenen en una organització esportiva. En el primer bloc s'estudien els conceptes jurídics dels diferents tipus d'organitzacions i aspectes relacionats amb la seva gestió. En el segon bloc ens acostem al concepte de la gestió del talent i del treball de qualitat, per aquesta raó s'analitzen els avantatges i inconvenients que suposa la implantació

d'un sistema de "qualitat" en una organització.

Aquestes orientacions anteriors poden aplicar-se tant en la gestió pública com en la gestió privada. En el tercer bloc es fa un repàs històric del panorama d'infraestructures esportives. I per a acabar, el quart bloc ens mostra, indirectament, la imatge de l'organització a través de com es veuen els resultats.

Dels criteris utilitzats per elaborar projectes i saber atendre la demanda dels clients, creant alhora noves necessitats (coneixements estretament relacionats amb el màrqueting i el patrocin), dependrà l'èxit de la nostra organització. Aquestes disciplines han estat desenvolupades, segons la nostra consideració, per nou especialistes de renom en cadascuna de les matèries, i, qui millor que ells per fer noves i interessants aportacions al món de la Gestió.

Fundació Navegació Oceànica Barcelona

Consell de Redacció

Des de l'ACGEP volem informar de diferents tipus de gestió sempre dins l'àmbit de l'activitat física i l'esport. Aquesta és la raó d'incloure en aquest número de la revista un breu resum de la FUNDACIÓ NAVEGACIÓ OCEÀNICA BARCELONA que és l'organitzadora de la Barcelona World Race, que el passat mes d'octubre es va posar en marxa, des de les aigües del port de Barcelona.

FUNDACIÓ NAVEGACIÓ OCEÀNICA BARCELONA és un exemple de la dotació de mitjans econòmics a un esport a través de diferents estratègies portades a terme per la Fundació i el seu grup d'experts. A continuació per gentilesa de FUNDACIÓ NAVEGACIÓ OCEÀNICA BARCELONA ens descriuen el seu funcionament, estratègies i objectius:

La FUNDACIÓ PER A LA NAVEGACIÓ s'ha creat amb la participació de l'ajuntament de Barcelona, La Cambra de Comerç de Barcelona, l'Autoritat Portuària de Barcelona, i la Fira de Barcelona, i compta amb la direcció i coordinació tècnica del Consorci EL FAR. Aquesta fundació té per objectius:

- Ajudar a difondre el nom de Barcelona arreu del món.
- Fomentar el coneixement de la cultura del mar.
- Promoure el desenvolupament de la indústria, i la investigació en el sector nàutic en general.
- Col·locar la vela oceànica del nostre país al nivell que li correspon.
- Fer participar i aglutinar tots els estaments de la societat.

Tots aquests objectius han portat a la fundació a posar en marxa la regata de la volta al món "Barcelona World Race" i la seva intenció és també crear una Escuderia de Navegació Oceànica (ENO). Dos projectes que realment poden situar Barcelona en una posició capdavantera en el món de la navegació oceànica a nivell esportiu, tecnològic i industrial.

ENO: ESCUDERIA DE NAVEGACIÓ OCEÀNICA

La Fundació Navegació Oceànica de Barcelona vol crear una escuderia de

vela oceànica que permeti per primera vegada en tot el territori espanyol dur a terme un projecte que gestionarà un esport de forma empresarial. Fins ara la vela oceànica havia estat un repte individual del navegant o patró del veler. El

gran interès d'ENO resideix en reunir un equip perquè el navegant pugui centrar-se exclusivament en el seu programa esportiu.

Per a l'organització, l'organigrama, la logística, el patrocini... caldrà la participació d'experts en cada matèria que defineixin adequadament els objectius de l'escuderia.

Una escuderia ha de pensar en projectes que s'encadenin verticalment i que les

parts que la componen treballin en benefici de l'equip. Ha de pensar en cadascuna de les categories o classes en les quals es competeix. Buscant un exemple ben conegut, seria imaginar una escuderia de motos que fos present en totes les categories 125 cc, 250 cc i moto GP. És el camí natural que seguiria un pilot de motos al llarg de la seva carrera. Això, és precisament el que es pretén amb l'escuderia de vela oceànica que estarà formada per

diferents embarcacions que competiran en un circuit d'abast mundial.

Per poder finançar un projecte d'aquesta magnitud és fonamental el patrocini. En l'àmbit de la navegació esportiva, i molt especialment en la vela oceànica, el patrocini és contemplat cada vegada més com una inversió d'alta rendibilitat per a la imatge i la promoció d'empreses i institucions. Altres països del nostre entorn, amb una experiència més gran i més llarga estan demostrant que la navegació oceànica desperta un gran interès, i el seu seguiment pel públic en general creix cada dia més. A més a més, els mitjans de comunicació s'han decidit a fer-ne un seguiment més exhaustiu degut a les audiències cada cop més elevades.

OBJECTIUS D'ENO

Els objectius d'ENO s'han estructurat des de la perspectiva del navegant i de l'escuderia, i al voltant de tres eixos:

- La indústria i la tecnologia.
- L'esport.
- La comunicació.

**Diputació
Barcelona**
xarxa de municipis

uneix-te a l'equip

Tenim molt per compartir.

Per fer esport no importa la teva edat, el teu sexe o la teva professió. Tant se val si ets d'aquí o vens de fora, la llengua que parles o les teves condicions físiques. A les instal·lacions esportives municipals tots tenim un lloc per practicar el nostre esport preferit. Des de la Diputació de Barcelona, t'animem a unir-te a l'equip i així compartir la teva afició per l'esport. Informa-te'n al teu Ajuntament.

Giesport

Software integral de Gestió Esportiva

"Giesport integra totes les solucions en una única aplicació i permet un ús àgil i intuitiu, gràcies a la centralització de totes les dades."

Gestió integral d'abonats:

- Possibilitat de realitzar inscripcions de serveis, reserves, vendes puntuals, control de quotes, cobraments, etc.
- Configuració de diferents tipus d'abonats i grups familiars.
- Gestió de llista d'espera.
- Impressió i codificació automàtica de carnets.
- Obtenció de la fotografia de l'abonat en el moment de gestionar l'alta, mitjançant una webcam connectada.

Gestió de Reserves/Serveis:

- Gestió de reserves per Web amb mòdul de cobrament integrat.
- Gestió d'ocupació d'espais.
- Opció d'assignar reserves d'espais a serveis existents.
- Reserva automàtica d'espais en diferents períodes de temps.

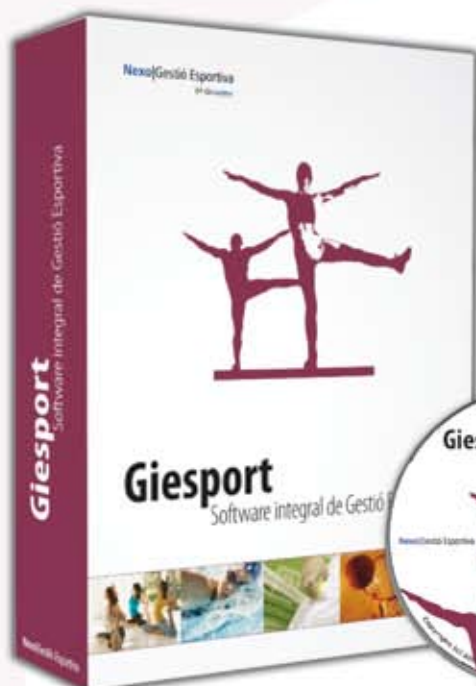
Control d'accés:

- Gestió automàtica de les entrades i sortides dels abonats a les instal·lacions.
- Informació en pantalla del motiu pel qual no es permet l'accés a un abonat i possibilitat de fer un seguiment de vegades que se li ha notificat que no pot accedir.
- Opció d'establir permisos d'accés només a determinades activitats.

Facturació/Gestió de rebuts:

- Procés de facturació automàtic que permet comprovar el procés abans de generar-lo.
- Generació de remeses de rebuts per les diferents normes bancàries.
- Incorporació automàtica de fitxers de rebuts retornats.
- Generació de rebuts per presentar a Diputació.

Traspàs de dades d'altres aplicacions de gestió.

Nexo|Gestió Esportiva
GrupNexo

Nova temporada, nous reptes. L'ACGEP segueix millorant amb tu.

Consell de Redacció

NOVES EMPRESES ASSOCIADES A L'ACGEP PER A MILLORAR I AUGMENTAR ELS SERVEIS EXCLUSIUS DELS SEUS ASSOCIATS

L'ACGEP es revaloritza per a l'any 2008. L'equip de treball de l'Associació Catalana de Gestors Esportius Professionals ha engegat una campanya de treball destinada a **optimitzar i augmentar els serveis** que oferim als nostres associats. Tot seguit, presentem les principals novetats en els serveis a l'associat.

Una de les estratègies d'aquesta campanya ha estat la recerca de noves empreses relacionades amb els diferents serveis que l'ACGEP ja venia oferint i millorar els serveis que es donaven. Serveis que eren de consulta regular dels nostres associats.

Aquest desenvolupament i millora dels serveis que ja s'oferien a l'associat és fonamental per a l'Associació. Des de l'ACGEP volem **facilitar el treball diari dels professionals de la gestió esportiva**, oferint-los a més dels serveis que a continuació s'indiquen, un punt de trobada per a relacionar-se, informar-se, participar, intercanviar experiències... En definitiva, optimitzar la productivitat del seu treball oferint-li les eines més adequades. En el nostre cas, aquests professionals de la gestió esportiva són actualment els més **250 associats que formen part de l'associació (sent l'associació de gestors esportius més nombrosa**

del Espanya) i que esperem anar augmentant poc a poc.

Aquests millora en els serveis no seria possible sense el **suport dels nostres patrocinadors**, que durant tot l'any 2007 han confiat en nosaltres. I aprofitem aquestes línies per a **donar la benvinguda a les noves empreses que ens patrocinaran durant el 2008**. Amb tot aquest grup d'empreses s'ha configurat una sèrie de serveis que es relacionen a continuació:

Des de la fundació del ACGEP, l'associació pretén oferir als seus associats **uns serveis exclusius**, derivats del seu propi

funcionament, a través d'un equip de treball i duts terme pels propis mitjans de l'associació. **El nostre objectiu és satisfer les demandes que els nostres associats dia a dia ens fan arribar a través dels nostres canals de comunicació.**

ofrecemos soluciones, no promesas

¿SABE POR QUÉ DEPORWIN ES LA APLICACIÓN MÁS UTILIZADA EN INSTALACIONES DE MÁS DE 3.000 USUARIOS?

NUESTRO COMPROMISO:

- :: Las aplicaciones se adaptan a su modelo de gestión. Garantizado y sin ningún coste añadido
- :: Una buena aplicación no lo es si no tiene un buen soporte post-venta, quizá por eso tenemos la mejor aplicación del sector
- :: La gestión de cualquier centro evoluciona constantemente, nuestro software es el motor, no el freno

NUESTRA MOTIVACIÓN: LA TECNOLOGÍA

- :: Reservas e inscripciones por Internet
- :: Reservas e inscripciones mediante Terminales Autoservicio
- :: Envío de SMS automatizado
- :: Interconexión de instalaciones geográficamente dispersas
- :: Integración con aplicaciones externas (sala de fitness, contabilidad, padrón de habitantes y con pasarelas de cobro)

NUESTROS PRODUCTOS:

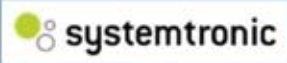
- :: Gestión de clientes y CRM
- :: Control de acceso y Terminales Autoservicio
- :: Gestión específica para balnearios
- :: Seguimiento de rutinas y planes de trabajo
- :: Control del mantenimiento de instalaciones
- :: Gestión de Competiciones

somos especialistas en el sector deportivo, ocio y salud.
no queremos abarcar más, pero tampoco menos.

systemtronic
software
SEGUIMOS INNOVANDO

★ NOVA EMPRESA

SERVEIS	EMPRESAS
Jurídics, fiscals i comptables	 ★ Bufete Vidal & Sanchez
Laborals	 Bufete Vidal & Sanchez
Disseny de planes web, d'Internet i de multimèdia	 Grup Nexo ★ Systemtronic
Paviments esportius	 LIMONTA Poligras
Software per a la gestió d'entitats d'accés	 Systemtronic
Equipament de fitness	 STAR TRAC ★ SALTER
Material esportiu fitness	 ★ Aerobic & Fitness
Material esportiu acuàtic	 Aerobic & Fitness ★ Leisis
Fòrums professionals	 ★ DG Deporte y Gestión Leisis
Formatius	 UAB Universitat Autònoma de Barcelona
Consultoria i assessorament esportiu	 ★ IAL Integral Action Local

ACGEP

Gestors Esportius de Catalunya

L'associació Catalana de Gestors Esportius Professionals ha realitzat una campanya de millora del seu mitjà de comunicació més important: MANAGEMENT ESPORTIU. Febrer 2008 serà la data de sortida del nou format i de nous continguts de la revista, amb moltes millores que podran gaudir els nostres associats, donant respostes als vostres suggeriments i inquietuds

NOVES SECCIONS.

FORMAT MODERN I AGRADABLE.

AMPLIACIÓ TEMÀTICA.

MAJOR TIRADA.

MÉS PÀGINES.

DISTRIBUCIÓ PER TOTA CATALUNYA

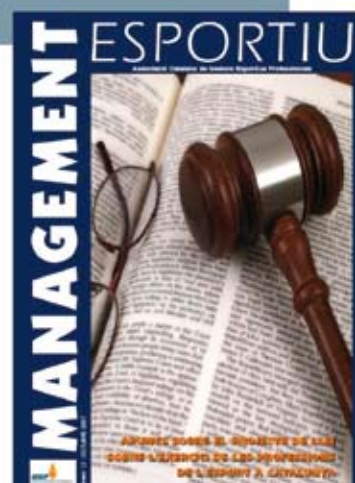
MÉS SERVEIS.

CREACIÓ DEL RACÓ DE L'ASSOCIAT

SERVEIS	CONTINGUTS
Bolsa de treball	L'ACGEP disposa d'una borsa de treball pròpia que està a la disposició dels seus associats a la zona privada. Aquesta consta de dues parts: la d'ofertes i la de demandes. Aquí els associats poden penjar una oferta de treball en el cas que estiguin buscant personal per a la seva entitat (oferta), o bé penjar el seu currículum, en el cas que busquin feina (demandes).
Revista MANAGENT ESPORTIU	Revista quadrimestral de difusió gratuïta pròpia de l'ACGEP. La publicació conta amb informacions i convocatòries rellevants, reportatges, articles i entrevistes sobre la funció directiva i el management de l'esport, amb un equip de redacció preocupat per la difusió de les novetats i assumptes més rellevants i pràctics del món de la gestió, donant veu a professionals destacats del sector i informant de camins cap al desenvolupament i millora de la gestió esportiva.
Preus especials per: cursos, congressos, Activitats.	Acords amb empreses de viatges, fires, congressos, comites organitzadors i altres agents, per a realitzar descomptes i facilitats a l'associat.
Zona exclusiva per als associats en la pàgina web	On podrà gaudir de documentació, enllaços i serveis interessants per la seva professió.
Emails d'informació	Mails setmanal amb informació d'interès i actualitat en el sector de la gestió esportiva
Realizaci6n d'esdeveniments	Realització de monogràfics, congressos, trobades, xerrades, etc... sobre temes d'actualitat amb els personatges més importants del sector.
Assessorament	A través del email: info@acgep.org i telèfon, es realitza un servei de informació i assessorament a l'associat.

10^è CONGRÉS
INTERNACIONAL
D'ACTIVITATS
AQUÀTIQUES I
GESTIÓ ESPORTIVA
BLOC GESTIÓ

FE D'ERRADES

En l'anterior número de la revista, l'article on s'explicava el congrés de Colònia, per error vàrem posar que la Diputació de Barcelona era qui organitzava el viatge, quan això no era Així. Per aquest motiu demanem disculpes per la nostra equivocació i per la confusió que aquest article hagués pogut causar.

LIMONTA SPORT IBERICA PRESENTA:

→ LA 4ª GENERACIÓ DE GESPA ARTIFICIAL

LIMONTA SPORT presenta un nou tipus de farcit per camps de futbol de gespa artificial, INFILL PRO GEO, la 4ª generació de gespa artificial, basat en productes naturals que confereixen als sistemes unes qualitats molt similars a la gespa natural.

El novedós farcit INFILL PRO GEO està compostat de 3 elements naturals

Fibra de coco

Component elàstic
d'origen vegetal

Granulat de suro

INFILL PRO
geo 4.0

El nou farcit, únic en el mercat, ofereix un avantatge revolucionari ja que els seus materials retenen la humitat i d'aquesta manera el sistema no es sobreescalfa amb la calor i ademés despren un agra-dable olor a naturalesa. També és molt important destacar que la retenció de la humitat permet un estalvi considerable d'aigua de reg al voltant d'un 40%.

INFILL PRO GEO és un producte natural i respetuós amb el medi ambient.

Ademés, la combinació d'aquests materials ofereix com resultat un farcit d'excel·lents prestacions esportives, gran absorció d'impactes dels jugadors i mínima deformació del terreny de joc.

→ PRIMER CAMP DE FÚTBOL EN ESPANYA AMB

INFILL PRO
geo 4.0

El camp de futbol de l'Esport Club de Granollers és el primer terreny de joc en Espanya instal·lat amb el nou farcit INFILL PRO GEO.

A Europa, equips com el Milán, el Inter o la Lazio de Roma disposen d'aquest tipus de terrenys de joc a les seves instal·lacions.

El projecte ha constatat de la renovació de la gespa artificial; s'ha instal·lat la gespa Soccer Pro MF 50 amb farcit INFILL PRO GEO sobre base elàstica.

El camp és d'ús públic, té una superfície de 6.528 m² i la instal·lació s'ha realitzat en un plaç de poc més d'un mes.

Camp de futbol Esport Club Granollers

INFILL PRO
geo 4.0

ENTRETENIMIENTO PARA TODA LA FAMILIA.

INTRODUCIMOS TODO EL ENTRETENIMIENTO EN LA LÍNEA DE CARDIO E SERIES DE STAR TRAC.

Nuestra conocida línea de cardio es ahora la primera y la única gama completa de cardio que ofrece una solución integrada de entretenimiento tan intuitiva como distintiva. Sus usuarios pueden desde conectar su iPod® a ver sus videos personales mientras hacen ejercicio, haciendo de E Series la favorita del público. Para más información STAR TRAC ESPAÑA Tel.93 480 85 40 Mail. info@startrac.es

